

[Justitsministeren.]

stræber efter at faa den fulde Gage i Pension. Det vilde blive til stor Skade for Dommerstanden, om man fristede Oldingene til at gøre dette. Jeg mener derfor, at Rettens Tarv bedst varetages ved, at dette Lovforslag gennemføres, og jeg vil varmt anbefale det høje Ting at fremme det og fremme det saa hurtigt som muligt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om at skaffe Oplysninger om, hvorvidt det foreliggende Lovforslag er grundlovsstridigt eller ej, er der jo ikke meget at gøre. Juristerne kender alle den Diskussion, som er ført mellem Gram og Poul Andersen som Hovedpersoner og et Par andre. Efter min Mening er den Afhandling, Professor Poul Andersen har skrevet om Aldersgrænse for Dommere, en saa fortrinlig og klar Afhandling, at dermed er i Virkeligheden dette Spørgsmaal besvaret klart og tydeligt for enhver, som overhovedet vil lade sig overbevise af en virkelig klar, skarp og tydelig Argumentation, og jeg vil derfor anmode de to ærede tingvalgte Medlemmer, som har talt her, og som begge saa nydeligt har sagt, at de naturligvis vil lade sig overbevise af gode Grunde, om at læse Professor Poul Andersens Afhandling. Saa tvivler jeg ikke om, at hvis disse Argumenter kommer til dem som nye Argumenter, lader de sig overbevise af dem.

Godskesen: Ja, det er vel overflødigt at forsikre den højtærede Justitsminister om, at jeg har læst Professor Poul Andersens Artikel og ogsaa har tænkt over den. Men det er jo muligt, naar den højtærede Justitsminister kommer til at optræde som Fortolker af Poul Andersens Artikel, at den saa kommer til at staa for mig i et andet Lys. Det er somme Tider — det ved vi Jurister saa udmærket godt —, at en eller anden Bestemmelse eller maaske ogsaa en eller anden Ytring hos en romersk Jurist har staaet for os i et vist Lys, men, naar den kommer under tilstrækkelig god og kraftig Fortolkning, fremtræder anderledes. Det kan jeg altsaa ikke benægte Muligheden af.

Den højtærede Minister sagde, at Tanken med Bestemmelsen i Grundloven var at skabe Sikkerhed for Dommerne, og Meningen var ogsaa kun at gennemføre denne Tanke her. Hvis man overhovedet stiller sig paa denne Tankes Grundlag, saa kan jeg ikke tro, den rette Udførelse af Tanken er den at skabe Sikkerhed for Dommerne for, at de skal behandles daarligere end andre Embedsmænd. Det maa dog være det naturlige, at de skal behandles

i det mindste lige saa godt, eventuelt bedre. Men hvis man her vedtager en Regel om, at Dommerne ubetinget skal gaa, naar de er 70, medens andre Embedsmænd har Udsigt til at blive adskillige Aar derudover, saa kan det ikke nægtes, at Tanken gennemføres paa den Maade, at Dommerne faar Sikkerhed for at blive behandlet daarligere.

Rytter: Det gør mig selvfølgelig ondt, at den højtærede Justitsminister ikke var tilfreds med, at jeg bad om hans Bekræftelse paa et eller andet Spørgsmaal. Jeg skal dertil kun sige, at naar jeg har set i Pressen, at Forslaget skyldtes Hensyn til Statskassen, saa har jeg altid sagt til mig selv, at det kunde ikke være Justitsministerens Tanke. Nu hører jeg til min Overraskelse, at den højtærede Justitsminister ikke vil bekræfte, at det foreliggende Forslag vil blive dyrere for Statskassen. Det forekommer mig ganske uforstaaeligt, at den højtærede Justitsminister ikke vil gaa ind for den Anskuelse. Selvfølgelig bliver det dyrere, hvis Dommerne skal afskediges, naar de er over 70. Ministeren siger: Ja, men ellers kommer vi let til at svare fuld Gage i mange Tilfælde. Ja, men man har saa til Gengæld i mange andre Tilfælde Dommere siddende, om jeg saa maa sige, næsten gratis, naar de er over 70. Jeg vil derfor stadig hævde, at Nyordningen selvfølgelig betyder en Fordyrelse, og det gør mig ondt, at den højtærede Justitsminister ikke vil bekræfte dette.

Ministeren ansaa det for unyttigt, at vi diskuterede dette Spørgsmaal, for hver har sine Grunde. Det er jo ikke det mest lovende Forhandlingsgrundlag at gaa til et Udvalgsarbejde paa, Jeg havde virkelig haabet, at den højtærede Justitsminister, som med saa stor Kraft i Folketinget har udtalt, at han garanterede for, at Forslaget var grundlovsmedholdeligt, var staaet op her og havde gendrevet nogle af mine Argumenter, vedrørende Paragraffens historiske Tilblivelse. Men Ministeren sagde ikke saa meget som et eneste Ord om dette Punkt... (*Justitsministeren* [Zahle]: Det er mig fuldstændig ligegyldigt!) Jeg hører Ministeren sige, at det er fuldstændig haabløst. Det ved den højtærede Minister jo ikke. Hvis Ministeren havde forsøgt at fremstille Sagen for mig og for det konservative Folkepartis Ordfører paa en klar Maade, saa kunde det jo være, at vi allerede var bleven overbevist her i Salen. Men Justitsministeren har ikke med et Ord prøvet derpaa.

Den højtærede Justitsminister gengav